Інститут Міжнародної Академічної та Наукової Співпраці

Фундація ADD

Збірник

тез доповідей

підготовлених учасниками міжнародної міждисциплінарної конференції

«СТАЛИЙ РОЗВИТОК 2030: ЕКОНОМІЧНА, СОЦІАЛЬНА, ЕКОЛОГІЧНА ТА ПОЛІТИЧНА СКЛАДОВІ»

Грузія,

Тбілісі

2017

УДК 330.3

«Сталий розвиток 2030: економічна, соціальна, екологічна та політична складові» матеріали доповідей міжнародної міждисциплінарної конференції (Грузія, Тбілісі, 2017). – Тбілісі – Львів, 2017. – 133 с.

У збірнику викладено матеріали доповідей учасників міжнародної міждисциплінарної конференції «Сталий розвиток 2030: економічна, соціальна, екологічна та політична складові», організованої польською Фундацією ADD (м. Варшава, Польща) спільно з Інститутом Міжнародної Академічної і Наукової Співпраці (м. Львів, Україна). Метою конференції є консолідація зусиль та інтеграція інтелектуальних ресурсів в процес сталого розвитку та формування соціального та економічного добробуту країн. У збірнику розглядаються проблеми сталого розвику світової економіки, економіки України, територіальних та галузевих утворень, підприємств за напрямами охорони навколишнього середовища, демографії, економіки праці, соціальної політики і економіки, освіти і науки, права, фінансів та податкової політики, логістики та транспорту та інші питання.

© Фундація ADD, 2017
© Інститут Міжнародної Академічної і Наукової Співпраці, 2017

ЗМІСТ

Д. В. Адамов 9
ПРОБЛЕМАТИКА ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

О.В. Балуєва 12
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ

T. Berbets 15
SCINTIFIC COMPONENT OF TRAINING FUTURE SPECIALISTS IN THE SPHERE OF FOOD INDUSTRY

В. А. Білан 18
ЕСТЕТИКА КОРЕКЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ ДЕФЕКТОЛОГА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

О. М. Габелко 21
INTERCULTURAL COMMUNICATION

В. Л. Глибовец 24
ГЕОГРАФИЯ НАИБОЛЕЕ ЗАГРЯЗНЕННЫХ СТОЛИЦ МИРА

С. Л. Грабовська 29
АКТУАЛЬНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ ХИЖИХ КЛІЩІВ ФІТОСЕЇД В МІСЬКИХ РОСЛИННИХ АСОЦІАЦІЯХ

И. И. Демченко 31
ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ГОТОВНОСТИ БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ К ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В УСЛОВИЯХ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Т. М. Дука 37
СУЧАСНІ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В РОБОТІ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

С. Б. Єгоричева 40
РОЛЬ БАНКІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

І. М. Кирилюк 43
ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ТУРИЗМУ

О. М. Козий 47
КУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД В ПРОЦЕССЕ ДИРИЖЕРСКО-ХОРОВОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ МУЗЫКИ

С. А. Котловий 51
ТЕХНОЛОГІЇ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ В ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Л. В. Кравченко 54
РАЗВИТИЕ МОЛОДЕЖНОГО И ДЕТСКОГО ТУРИЗМА В УКРАИНЕ:

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ
Anna Khan & Tauseef Z Siddiqui 57
ANALYSIS OF GREEN MARKETING IN SAUDI ARABIA: A PROPOSED MODEL
Anna Khan & Tauseef Zia Siddiqui 71
AN OVERVIEW OF KEY SUSTAINABILITY MEGA TRENDS IN 21st CENTURY
М. І. Лахижа 73
РОЗВИТОК ПРАВОВОЇ СПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ (ДОСВІД ПОЛТАВЩИНИ)
А. А. Литвинов 76
ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ
С. М. Макаренко, Н. М. Олійник 79
УДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА
A. O. Maksiutov 83
CURRENT STATUS OF INFORMATION TECHNOLOGIES DEVELOPMENT IN THE FIELD OF TOURISM
О. М. Мельникова 86
СУТНІСТЬ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА В СУЧАСНОМУ ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ
І. І. Миколайко 91
ПЛОДОНОШЕННЯ *HIPPOPHAE RHAMNOIDES* L. В АГРОКЛІМАТИЧНИХ УМОВАХ ПРАВОБЕРЕЖНОМУ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ
К. А. Олійник 94
ДІЛОВІ КОМУНІКАЦІЇ У СЕРЕДОВИЩІ БІЗНЕСУ
А. Л. Опарина 96
СТАНОВЛЕНИЕ И РАЗВИТИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ НАЛОГОВОЙ СЛУЖБЫ В УКРАИНЕ И ГРУЗИИ: СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АСПЕКТ
Є. Пенцак 99
ГНУЧКІСТЬ ПРИ ПРИЙНЯТТІ РІШЕНЬ ЯК ОСНОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ВАРТОСТІ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ
Н. А. Пичкур 102
ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОЕКТНОГО ВООБРАЖЕНИЯ БУДУЩЕГО ДИЗАЙНЕРА СРЕДСТВАМИ АВТОМАТИЧЕСКОГО РИСОВАНИЯ
Л. О. Погребняк 108
ДО ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ ОСОБИСТОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ
I. Tkachuk 111
CORRESPONDENCE OF THE CIVIL SOCIETY AND ECONOMY IN

UKRAINE
S. Tsymbal-Slatvinska 114
COMPETITIVENESS FORMATION OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS
Л. А. Чвертко 116
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ
О. П. Черновол 121
МОДЕЛЬ ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ И РЕАЛИЗАЦИИ ОБЯЗАННОСТЕЙ ЧЕЛОВЕКА И ГРАЖДАНИНА В УКРАИНЕ
О. Г. Чирва 124
СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО ВЛАДИ, ОСВІТИ ТА БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ
М. А. Юхненко 127
ПРОБЛЕМАТИКА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ФІНАНСАМИ В УКРАЇНІ

ПРО ОРГАНІЗАТОРІВ

Інститут Міжнародної Академічної та Наукової Співпраці (ІМАНС) є неурядовою та некомерційною організацією, створеною на засадах добровільності, гуманності та гласності. Метою створення та діяльності ІМАНСу є сприяння розвитку потенціалу та підвищення академічної мобільності науковців та фахівців на арені міжнародної освіти.

Проходження стажування забезпечує освітня **Fundacja ADD** (Варшава, KRS: 0000502104), метою діяльності якої є сприяння адаптації та інтеграції українських мігрантів за кордоном.

СУТНІСТЬ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА В СУЧАСНОМУ ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Мельникова Ольга Миколаївна
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри психолого-
педагогічної, превентивної та
інклюзивної освіти
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Проблема превентивності набуває гостроти у зв'язку з тим, що діти формуються в складних соціокультурних умовах, неврівноваженості соціальних процесів суспільства

Як зазначається в Концепції превентивного виховання дітей і молоді в системі освіти України: «Вивчення сучасної виховної ситуації вказує на неблагополуччя у світі дитинства. Наразі в дитячому середовищі спостерігається нехтування правовими, моральними, соціальними нормами, спад інтересу до навчання і суспільно корисної праці. Особистість сучасних дітей вирізняє не лише прогресуюча відчуженість, підвищена тривожність, духовна спустошеність, цинізм, жорстокість, прояви різних форм насильства та агресії, грубе ставлення до дорослих, низький рівень емоційної прихильності до членів родин, а й відбувається інституалізація девіантної поведінки» [4, с. 1].

У Державній національній програмі «Освіта: Україна XXI століття» одним із стратегічних завдань є створення умов для формування творчої особистості дитини, реалізація та самореалізація її природних задатків і можливостей в освітньому процесі. Проте у суспільстві переважають негативні явища, які впливають на формування особистості, її психічне, соціальне, фізичне та моральне здоров'я. Саме тому в освітньому середовищі дошкільного навчального закладу педагог повинен бути готовим до співпраці з дітьми з відхиленнями у поведінці, формувати здорову особистість дитини через впровадження у навчально-виховний процес превентивної діяльності.

Психологічний аспект превенції передбачає осмислення психічної схильності дітей до неадекватної поведінки, виявлення особливостей регуляції мотиваційного, емоційного, вольового і морального стану дітей, здатних до порушення дисципліни, асоціальної поведінки.

У педагогічному аспекті превенція є загальним попередженням, запобіганням негативних дій і поведінки дітей, а також педагогічною допомогою і підтримкою у важких ситуаціях. Тобто педагог у тісній взаємодії з батьками повинен оберігати дитину від участі у сумнівних справах і діяльності. Першочерговими завданнями для дошкільного педагога повинно бути формування у дітей неприйняття негативної поведінки; виховання вольових якостей, що забезпечують негативне ставлення до асоціальної поведінки; попередження ускладнень в навчанні, діяльності, поведінці, тощо. З цього приводу Л. В. Кондрашова зазначає, що «суть педагогічних дій, покликаних унеможливлювати виникнення і закріплення шкідливих звичок у дітей, полягає в тому, що педагог – не диктатор, і не поводир, а тільки організатор соціального виховного середовища» [1, с. 36].

Превенція передбачає випереджаючі дії педагогів, вихователів, тобто випередження негативних дій і вчинків дітей. Вони не дають можливості проявитися в ускладненнях у навчанні, поведінці та життєдіяльності дітей. Випереджаючі дії можливі тільки тоді, коли педагоги володіють повною мірою інформацією щодо соціальної ситуації в дошкільному навчальному закладі та поза ним, знають індивідуальні особливості дітей, які можуть порушити встановлені норми і правила. Багато з негативних вчинків дітей можна попередити, адже психологічно більш ефективно впливають на формування особистісних якостей дітей не покарання, а заохочення та позитивний приклад дорослих. Тому превенція є своєчасною допомогою дитині у вирішенні її життєвих проблем, педагогічною підтримкою у розвитку її індивідуальності. У цьому контексті В. Я. Ликова підкреслює, що педагогічна підтримка «сприятиме успішному просуванню дитини в розвитку, у виборі особистісного самовизначення і самоздійснення» [2, с. 574].

А. В. Мудрик зазначає «педагогу необхідно чітко уявляти різні аспекти життєдіяльності дитини, за допомогою яких вона формується, адже тільки на основі цих уявлень можна здійснювати управління усім процесом формування особистості дитини та її окремими сторонами» [3, с. 5].

Таким чином, превенція включає в себе: попередження, запобігання, усунення деструктивних факторів у поведінці дитини; гуманізацію та гармонізацію відносин дошкільного педагога і дітей; виховання вольових якостей, що забезпечують стійкість дітей до можливості прояву відхилень у поведінці у дошкільному навчальному закладі, вдома, на вулиці.

Превенція дозволяє дошкільному педагогу захистити вихованців від негативних впливів навколишнього середовища, попередити відхилення, приймати їх такими, якими вони є, а потім спільно з ними прагнути до самовдосконалення.

О. І. Пилипенко розглядає превентивне виховання «не як суворо регламентовану систему правил, настанов і заходів, а як індивідуально спрямовану діяльність, що перебуваючи в постійному режимі соціально-педагогічного моніторингу, коригує особистість, допомагає їй зберегти здоров'я та безпечно поводитись» [5, с. 74].

Сучасний дослідник А. П. Сманцер розглядає превентивну діяльність як активність вихователя при взаємодії з дітьми. Вона спрямована на виховання творчої особистості, здатної до активних дій щодо попередження відхилень від прийнятих норм і правил поведінки, виховання вольових зусиль збереження стійкості до будь-яких проявів асоціальної поведінки в суспільстві. Метою превентивної діяльності, на його думку, є надання допомоги особистості у виробленні захисних механізмів, що дозволяють не піддаватися впливу асоціальних проявів в дитячому, сімейному середовищі, формування гуманної та соціально відповідальної особистості, а також, яка усвідомлює необхідність запобігання можливих відхилень, що можуть призвести її до порушення затверджених моральних і правових норм в мікро- і макросередовищі [6, с. 74]. Тобто превентивна діяльність – це вид виховної діяльності, що сприяє

оволодінню дітьми необхідними компетенціями, що дозволяють осмислено ставитися до будь-яких негативних явищ в суспільстві; формуванню у них ціннісних орієнтацій на не допущення асоціальних дій; стимулювання прагнення до утвердження моральної життєвої позиції. Саме залучення дітей до превентивної діяльності наочно показує дитині, як вона повинна реалізувати себе, як спілкуватися з оточуючими людьми, тощо.

Ґрунтуючись на дослідженнях науковців (Л. В. Кондрашової, В. М. Оржеховської, О. І. Пилипенка, А. П. Сманцера), можна виокремити пріоритетні завдання превентивної діяльності:

- створення умов для формування позитивних якостей особистості дитини у процесі різних видів діяльності;
- забезпечення психолого-педагогічної та соціальної діяльності;
- вивчення і обґрунтування умов і факторів, що сприяють виникненню негативної поведінки у дітей;
- надання комплексної психолого-педагогічної допомоги дітям;
- виховання інтересу до здорового способу життя та сприяння навчанню з раннього віку навичок охорони здоров'я, а також й зміцнення свого життя та здоров'я;
- залучення та взаємодія усіх суб'єктів превентивної роботи: педагогів, психологів, батьків, тощо.

У цьому контексті Л. В. Кондрашова виділяє низку особливостей превентивної діяльності:

- надання неповнолітнім права вибору;
- стимулювання пізнавальної активності кожного учасника навчально-виховного процесу;
- врахування вікових, індивідуальних, психологічних та фізичних можливостей кожної дитини, інтересів особистості, емоційного стану, рівня розвитку, тощо;
- володіння методикою виявлення і усунення психологічних, фізичних і

пізнавальних труднощів дітей, з урахуванням їхніх індивідуальних особливостей обирати педагогічно грамотну тактику розвитку особистості;

- допомога вихованцям у виробленні навичок співпраці, вихованні моральних якостей, товариськості, взаємодопомоги тощо;
- моделювання ситуацій у житті дитини, що вимагають від кожного волі, здібностей, вирішення поставлених завдань [1, с. 171].

Таким чином, превентивна діяльність дошкільного педагога сприятиме становленню особистості дитини, яка володіє моральними якостями, духовним та інтелектуальним потенціалом, а також здатна бути відповідальною за свої вчинки.

Дошкільному педагогу важливо залучити дитину до творчості, продуктивної діяльності (малювання, ліплення, конструювання, тощо), тобто знайти шляхи відходження дитини від негативних інтересів та допомогти перейти до позитивних.

Таким чином, впровадження превентивної діяльності до навчально-виховного процесу дошкільного навчального закладу забезпечить розвиток гармонійної, творчої особистості дитини та, водночас, надасть платформу для запобігання негативних проявів поведінки у дошкільників.

Список використаних джерел

1. Кондрашова Л. В., Превентивная педагогика / Л. В. Кондрашова. – К.: Вища школа, 2005. – 231с.
2. Лыкова В. Я., Педагогическая поддержка как условие предупреждения социальных отклонений в поведении ребенка / В. Я. Лыкова // Превентивная педагогика научнопознание : сб. науч. ст. София, 2003, ч. 1. – С. 574.
3. Мудрик А. В., О воспитании школьников : кн. для кл. рук. / А. В. Мудрик. Изд., 2-е доп. и перераб. М. , 1981. – С. 5.
4. Оржеховська В. М., Пилипенко О. І. Концепція превентивного виховання дітей і молоді / В. М. Оржеховська // Життєтворчий потенціал реабілітаційної педагогіки. – К. : 2002. – с. 1.

5. Пилипенко О. І., Превентивна освіта в інтеграції класичних підходів : вісник АПН України «Педагогіка і психологія» / О. І. Пилипенко. – К., 2004. - № 1 (42). – С. 74-80.
6. Сманцер А. П., Превентивная педагогика: методология, теория, методика / А. П. Сманцер, Е. М. Рангелова. – Минск : БГУ, 2008. – 263 с.

ПЛОДОНОШЕННЯ *HIPPOPHAE RHAMNOIDES* L. В АГРОКЛІМАТИЧНИХ УМОВАХ ПРАВОБЕРЕЖНОМУ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

Миколайко Ірина Іванівна
к.е.н
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Hippophae rhamnoides L. – вітрозапильна (анемофільна) дводомна рослина з однодольними, маточковими і тичинковими квітками. Квіткові бруньки закладаються на дворічних пагонах [2, 4]. Плоди мають широкий діапазон мінливості, в основному різноманітні плоди за кольором, формою, величиною, довжиною плодоніжки, а також за їх числом в плодовій бруньці.

H. rhamnoides традиційно цінується як лікарська, харчова, протиерозійна, азотофіксуюча рослина. Біомаса *H. rhamnoides* продукує цілий комплекс антиоксидантів та інших біологічно-активних речовин, а також цілющого рослинного масла. Плоди містять 316–1000 мг% вітаміну С, 11 мг% провітаміну А, 8–18 мг% вітаміну Е, 1000 мг% Р – активних флавоноїдів, 0,8–1,5% вітаміну К, 77% вітаміну Б, 1 3,6мг% кумаринів, 1,1–2,5 мг% серотоніну, вітамінів В, Д, 15 мікро- та макроелементів, 18 есенціальних амінокислот, 1% пектинів, 6% цукрів, 38% органічних кислот [1, 3].

Фенологічні спостереження за розвитком генеративної сфери рослин сортів *H. rhamnoides* в агрокліматичних умовах Правобережного Лісостепу України протягом 2011–20155 рр. дали змогу встановити, що переважна